

החברותא

בס"ד ערש"ק פר' כי-תבוא י"ט אלול תשע"ב

החברותא בשאנן פנימי לחברים גליון מס 439

פנינים יקרים

והיה כי תבוא אל הארץ (כ"ז, א) איתא במדרש והיה לשון שמחה, רצה הכתוב לרמוז כי למרות שבפרשתנו כתובות צ"ח קללות בכל זאת יש שמחה מהחלקים המעוררים שיש בפרשה, כגון ישוב ארץ ישראל מצוות התלויות בארץ כח התשובה שאם נעשית מתוך אהבה ושמחה הקב"ה מהפכם לברכות וכן על זה הדרך.

והיה כי תבוא אל הארץ (כ"ז, א) איתא במד"ר בזכות חלה מעשרות ובכורים נברא העולם, וצריך להבין מה הערך המיוחד שיש בהם? ויש לומר שכדי להבין שהקב"ה ברא השמים ואת הארץ לא צריך חכמה יתירה דהלא א"ל לבירה בלי מנהיג, אבל עיקר הקושי הוא להבין שגם הדברים שנעשים כאלו על ידי האדם הם הכל מכוחו של השי"ת ושלא יטעה לומר כוחו ועוצם ידו עשה לו כל זה. בקיום המצוות הנ"ל אנו מחזקים את האמונה שהקב"ה מחיה את כולם כמ"ש ועתה הגה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתת לי ה'... (לבוש יוסף)

ועתה הגה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתת לי ה' וגו' (כ"ז, י) וצ"ב לשם מה צריך לומר המביא ביכורים ועתה הגה הבאתי וכו'. אפ"ל שע"י האמירה נומעים בלבנו הכרת הטוב אשר נתת לי ה', ועיקר הכרת הטוב הוא בזה שמכיר היטב שהכל מאתו יתב"ש. כיוצא בזה גם לשון ההודאה מודה אני לפניך - רבה אמונתך. לכאורה הוי ליה למימר רבה אמונתי מאחר ואני המודה אלא שיש באמירה זו הדגשה שהכל מאתו יתברך ואני באמירתי מודה בהכרת הטוב.

ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך ה' אלקיך ולביתך אתה והלוי והגר אשר בקרבך (כ"ז, יא) אומר בעל תפארת שלמה כשתזכור שאת כל הטוב קבלת מהרבש"ע יש לך בזה שמחה מיוחדת. עוד ניתן לומר השמחה הגדולה ביותר שהבעלים רואים את עצמם שוים ללויים ולגרים וגו'.

השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל (כ"ז, ט"ז) יש לדקדק מדוע הזכיר "מעון קדשך" הרי די באמירת השקיפה מן השמים. יש לומר דהרי מביא הבכורים בידיו אומר וגם נתתיו ללוי לגר ליתום ולא אלמנה (פסוק יג) על זה מוסיף בידיו מה טוב אם היתום והאלמנה לא היו צריכים למתנותי מתנות כשר ודם אלא שהקב"ה בעצמו היה מברכם ישירות. וזה השקיפה ממעון קדשך להשפיע שפע מעולמות העליונים עבור כל אחד באופן ישיר.

תחת אשר לא עברת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב לבב (כ"ח, ט"ז) מכאן שהעצבות היא העבירה שבעבירות ויש לעקרה משרשה.

...ובאו עליך כל הקללות האלה והשיגוך (כ"ח, ט"ז) פרשת הקללות חלה לפני ראש השנה, ולפי שנאמר ונשלמה פרים שפתנו נמצא כשאנו קוראים פרשה זו כאלו קבלנו את הקללות וכשאנו מפשפשים במעשינו בכך מתכפרים עוונותינו. רמז לדבר תכלה שנה וקללותיה תחל שנה וברכתיה.

לדעת החברותא מאמר לכל החברים וכל בני ישראל

גבא שנה וקלאוניה, גאל שנה וברכותיה
שנה טובה וחבורה
גבובה וגבולה טובה

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

439
2

האשק שחת הרא"ש זיע"א אולאי חג השבועות תשל"ז ה'תש"ס ע"י א.א.

- ג -

המחשבות הללו יש להם תכלית - שמהם יגיע לדביקות, ואנו נעמוד באותו מצב כמו באלפיים שנה לפני שנברא העולם, באותו ביטול שהיה אז, כשעוד לא היתה בריאה כלל. רק שאז היה הדבר באתערותא דלעילא - הרבש"ע היה לבדו ואפס זולתו, ועכשיו האדם צריך להגיע לאותו מצב, שהוא יחיה בפני עצמו בביטול גמור. שרק חיות השי"ת היא המתפשטת בו, והרבש"ע הוא לבדו הוא כמו שהיה באלפיים שנה שקודם הבריאה.

אולם אנו לא הגענו למדריגה הזו, בגלל שלא הפכנו את המצב להגיע ממנו ל"אין מתום בבשרי מפני זעמך". כי כל הכאבים שהאדם סובל במהלך החיים שלו נועדו להביא אותו אל התכלית, והתכלית של היסורים היא שמהם יבוא האדם להתקשרות אל הנצחיות ע"י שיתקשר אל היסוד שלו - אדם יסודו מעפר וסופו מעפר, והוא הולך מן העולם ריקן בגלל שבילה את כל השנים שלו בירבות מחשבות, הן בעסקים הן בתורה או בכל מה שהוא חי - הכל היה בירבות מחשבות, בריקנות. ואפילו אם התנהג ב'פרומקייט', זו לא היתה 'פרומקייט' של התקשרות, של "אין מתום בבשרי מפני זעמך". להיפך, למרות הזעם ששלחת עלי עדיין אין מתום בבשרי, ובכל המהלכים של החיים לא היה לי התקשרות אליך, הזעם גרם לי להיות מבולבל ושכחתי לגמרי ממך.

אבל דוד המלך ע"ה הגיע להכרת היסוד שלו שאין בו כל שלימות, ואמר "אין מתום בבשרי", למה, "מפני זעמך" - הוא הכיר שהזעם הוא שליח שלך, וממילא כל זעם מזכיר לי אותך. לכן הוא זכה למלכות דקדושה - דוד מלך ישראל חי וקיים, והוא זכה שממנו הושתת העולם. כי בכל מצב מהחיים שלו הוא הגיע ל"מבשרי אחזה אלוקה", ומכל מחשבה שעברה דרכו הוא בא לבחינת "וחטאתי נגדי תמיד". כל זה נבע מכך שתמיד הוא היה דבוק למקור שלו, ליסוד שלו, ותמיד הוא היה חי בבחינה שלו - ואנכי תולעת ולא איש חרפת אדם ובזוי עם. לכן הוא לא הבין איך אני בכזה מצב יש לי קיום, ומזה הגיע להכרה: "מבשרי", מהאין שלי - "אחזה אלוקה", אני מוכרח להאמין במציאות של בעל הרחמים שנותן לי את החיות של החיים. ולכן הוא הגיע ל"אין מתום בבשרי מפני זעמך". כל זעם הזכיר לו את היסוד שלו שאין בו כלום, כי הוא זכר שהרבש"ע שולח לו את הזעם בכדי שיביא אותו להתקשרות אליו. לא בשביל לשבור אותו, או להרגיז אותו, או שיהיה אצל עצמו גדול. ותמיד הוא היה מונח בפחד - "אשרי אדם מפחד תמיד" - מהסכנה שלו שלא יפסיק לחיות ביסוד שלו, בכדי שבכל נשימה יהיה מקושר אל היסוד שלו, היסוד שאין לו אחיזה וקיום. בדיוק כמו באלפיים שנה לפני הבריאה שהתורה לא היתה מציאות, כך הוא עמד בכזה מצב

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

המשך מעמ' קודם

439
א

שהבריאה הגיעה לבחינת "ששת ימים תעבוד וביום השביעי שבת וינפש". העבודה של ששת הימים היא להשיג בעבודה את האור של ששת ימי בראשית, ואת האור הזה אי אפשר להשיג רק מהביטול הגמור. כי האור שהרבש"ע ברא בששת הימים אינו אור כמו שיוצאים בבוקר ורואים את אור היום, או אפילו אור השמש בצהרים שאין אור חזק ממנו, זו טעות נפוצה לחשוב כך, האור של ששת הימים זה השגת האלוקות, שהרבש"ע דלית אתר אחר פנוי מיניה צמצם א"ע בצמצום אחר צמצום עד הגבול של "כי לא יראני אדם וחי", ונתן לנו את היכולת להשיג מה שאנו יכולים להשיג מהאור הזה באמצעות הבחירה, ע"י שאנו נעבוד להגיע לביטול עצמו עד ש"מבשרי - אחזה אלוקה", ו"אין מתום בבשרי מפני זעמד". שכל כאב הוא 'זעמד', שנשלח אלינו לשם תכלית שבאמצעותו נגיע להתקשרות כמו באלפים שנה שקודם הבריאה. ובעבור זה ברא הקב"ה את התורה, כדי שנעסוק בה ונקיימה בביטול גמור כמו באלפים שנה שקודם הבריאה. וכאשר האדם יצמצם את עצמו צמצום אחר צמצום, יוכל להשיג - זה לעומת זה - את האור שהרבש"ע צמצם בששת ימי בראשית. זה הוא האור שהרבש"ע גזו לעתיד לבוא, דהיינו אחר שיעבוד על עצמו להגיע לביטול, כי "לעתיד לבוא" הוא ההנה.

שאינו לו כל קיום, רק "מבשרי אחזה אלוקה" שהוא חיותי וקיומי.

ובגלל שאנו לא חושבים על העבודה הזו אנו כבושים בגלות כ"כ הרבה שנים. כולם מבולבלים, וכל אחד ממשיך ללכת עם הדרך שלו; זה עם הקנאה, וזה עם הרציחה, זה עם הניאוף וזה עם הכעס; והוא לא מתבונן שכל אלו שלוחים אליו מהקב"ה ע"מ שיהפך אותם להתקשרות. הוא מאשים את החבר, ואת כל אלו שנמצאים סביבו, חוץ מאחד: הוא לא מאשים שזה 'זעמד', שאת הזעם הזה הרבש"ע שלח לו כדי שיוגיע להכיר את היסוד שלו, שאין לו כל קיום בלעדי הרבש"ע, והוא עצם קיומו שאינו חי רק ממנו. היסורים הללו נועדו לעורר אותו לשמוע שיש לו אדון, וכמו שבאלפים שנה שקודם הבריאה לא היתה התורה מציאות לעצמה, כך צריך האדם להגיע בבחירתו שיעמוד בביטול גמור לפני האדון, ולהכיר שכל כאב שיש לו מגיע מהרבש"ע, ולכל כאב יש מטרה, והוא קריאה לאדם שיוגיע אל ההתקשרות, כמו שאמר דוד המלך "טוב לי כי עוניתי למען אלמד חוקיך".

- ד -

ומטעם זה ראשית הבריאה היתה תוהו ובוהו, כדי שהאדם יגיע ע"י התוהו ובוהו ליתרון האור מן החושך. כי אין האור מגיע רק מן החושך. והיינו כי קודם שנברא העולם היה הוא ושמו לבד, אור אין סוף, ובכדי שיהיה מציאות לבריאה צמצם הקב"ה את עצמו צמצום אחר צמצום, עד

בני ישראל צריכין לשמוח בר"ה שמתחדש העולם, ולכן יש קצת חרות כי הטבע משכח הפנימיות, והוא מטובת הבורא ית"ש שמתחדש החיות בכל ר"ה שלא להיות נטבע בחומר הגשמי, וכן בכל יום הקב"ה מחדש ממנו מעשה בראשית, ועי' מברכין ברכת יוצר וכו' וברכת מעריב ערבים. (שפת אמת) באין מליץ יושר וכו' אבינו אב הרחמן לבלתי ידח ממנו נדח הכין ותיקן תשובה לכל החוטאים והמורדים, והוא ע"י עשית מצוות בכוונות גדולות שלא ע"מ לקבל פרס לא לעוה"ז ולא לעוה"ב רק יתכוון לעשות נחת רוח ליוצרו. ואז מועיל התקון נגד כל מעשה פשע וכו'. וזה נקרא בחינת "אין" שאינו רוצה עבור עבודתו לא שכר גופו ולא שכר נשמתו... וממילא יתהפך אותיות 'פשע' ל'שפע' דהיינו שיבא על ידו שפע ברכה רצון ונרבה והבן כי עמוק הוא.

...ההנהגה של מעלה לא לרחם על מי שאין בו דעת ובינה, ובכן אם רוצים שהקב"ה ירחם עלינו צריך לקנות דעת ותבונה. ואם אינו מצליח להביא עצמו לגדלות מוחין ישכיל לאחרים ועי' יעורר גם אצלו. העצה בזה שירחם על הבריות יעורר גם על עצמו רחמים מן השמים... (מתוך לקוטי מוה"ר קמ"ז)

הודעות בקשר לימי הרחמים הבעל"ט

סליחות מתקיימים בעז"ה ביער קנדי, פרטים בבית הרא"ש, רח' דון יוסף הנשיא 5

ההרשמה לנסיעה לר"ה אצל משפ' גולדשטיין 02-5380944

בעי"כ מתפללים בצוותא תפילת מנחה בציון שמואל הנביא בשעה 2.00 אחה"צ

שהשמחה במעונם

הר"ר ישעי'הו בורגשטיין ומשפ' להולדת הנכדה

הר"ר חיים דב וויזר ומשפ' להולדת הנכדה

הר"ר אריה וויזר ומשפ' להולדת הבת

הר"ר אריה אג'פור ומשפ' להולדת הבת

הר"ר יחזקאל קיי ומשפ' להולדת הנכדה

הר"ר אברהם שאנן ומשפ' להולדת הבת

הר"ר משה שמואל בנימין האפפמאן ומשפ' להכנס הנכד לעול המצוות

הר"ר שלום מרדכי האפפמאן ומשפ' להכנס הבן לעול המצוות

הר"ר חיים קירשנבוים ומשפ' להכנס הבן לעול המצוות

הר"ר מרדכי ליברמן ומשפ' לנישואי הבת

הר"ר אורי צמרת ומשפ' לנישואי הבן

הבה"ח פנחס צמרת לנישואי

הר"ר מרדכי קורנפלד ומשפ' לנישואי הבת

הר"ר דותן מידה ומשפ' לנישואי הבת

הר"ר יעקב עקשטיין ומשפ' לנישואי הבן

הבה"ח אברהם עקשטיין לנישואי

משפ' מורגנשטרן לנישואי הנכדים

משפ' איתן לנישואי הבת

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע

